

boende fiskeriberettigede for at kunne vedtage et Regulativ for en nok saa lille Del af det, navnlig ved en af de's Grene. Hvor f. Eks. et Vandløb opstaar af to Grene, anser jeg det for givet, at de fiskeriberettigede i den ene Gren kan vedtage et Regulativ for denne Gren, uden at de behøve at indvarsle dem, der bo ved den anden. Paa den anden Side vil det næppe være rigtigt at sige, at de altid skulle indvarsle dem, der bo ved den nedre Ende af det samme Aaløb. De Foranstaltninger, man ønsker truffene ved den ene Gren, kunne være af den Natur, at de ikke have Interesse for dem, der bo ude ved Mundingen, men ganske vist kunne de maaske ogsaa være af den Natur, at de have Interesse for dem. Det forekommer mig derfor, at „de i det paagældende Vand fiskeberettigede“ er et for uklart og for vidt Begreb. Men det ikke var heldigt, om der blev indstudsnet noget som: „for saa vidt de have Interesse i det paagældende Spørgsmaal?“ Man vil dog sikkert ikke forlange, at de, der bo ved den øvre Ende af den ene Gren, for at saa vedtaget et Regulativ deroppe, altid skulle indvarsle, og jeg vil ikke tale om dem, der bo ved den anden Gren, men blot dem, der bo ude ved Mundingen. Det er dette sidste, jeg ønsker klaret, eller i alt Fald taget under nærmere Overvejelse.

Ordføreren (Mf. Christensen): Jeg takker Ministeren for den i det hele velvillige Modtagelse, som Udvalgets Endringer have faaet fra den højtærede Ministers Side, og skal nu tillade mig at omtale de af Ministeren gjorte Bemærkninger til disse Endringer. Hvad angaar Endringsforslaget under Nr. 4, bemærkede Ministeren, at det var en Fejl, at vi ikke havde taget private Vandløb med. Denne Ting har været bragt paa Tale i Udvalget, men vi have ikke fundet, at der var nogen Grund dertil. Thi for det første var det os ikke muligt at finde ret mange private Vandløb, der var af nogen som helst Betydning, og dernæst er det jo saa, at naar et Vandløb er privat, kan de vedkommende private Ejere saa det taget under Tilsyn ved en Henvendelse til Sogneraadet, og derved at det bliver taget under Tilsyn, bliver det at behandle som offentligt Vandløb. Vi have talt om det, og vi kunde efter vor Mening ikke se nogen Fare ved at lade

det staa, som det staar, idet Vandløbet jo, som sagt, let kan bringes ind under Regulativet, og derved den Mangel afhjælpes.

Hvad angaar Endringerne til § 2, var det, som jeg jo nok kunde tænke mig, den vigtige Abningsbestemmelse, som den højtærede Minister særlig helligede sin Opmærksomhed. Det kan jo ikke nægtes, at det er et meget vigtigt Spørgsmaal, og det være langt fra Udvalget at sige, at det er den eneste mulige Løsning, som Udvalget her er kommen til. Det er ligeledes rigtigt, naar det siges, at om det end ikke er den eneste Løsning, saa er det dog i hvert Fald en radikal Løsning af Spørgsmaalet. Det mene vi nemlig, det er. Og ved en radikal Løsning forstaa vi en Løsning, der løser Spørgsmaalet fra Bunden af, saa der ikke bliver nogen Tvivlsstilfælde tilbage; der bliver ikke nogen Undtagelser tilbage; men der skal finde Abning Sted over hele Linien. Men jeg sagde i mit Indledningsforedrag, at vi have afsejet de to Interesser meget nøje mod hinanden, paa den ene Side den Interesse, som den fiskeriberettigede har i, at Fiskene skulle kunne færdes der, og at Fiskeriet skal kunne udnyttes, og paa den anden Side den Interesse, der ligger i, at der ikke foregaar unødigt Vandspild. Det vilde derfor være rigoristisk af os, hvis vi vilde fordre, at der over alt skulde ske denne daglige eller ugentlige Abning, uden at prøve nogen Udvej til at komme bort der fra. Men vi have jo ogsaa prøvet en Udvej til at komme bort der fra. Naar vi have paabudt den almindelige Abning, har det jo kun været for at gøre Mølleejerne, Opstemningssejerne, interesserede i, at man saa snart som muligt fik Forholdet ordnet gennem Kommissionen, og fik afløst Abningen ved Anlægget af en Fiske-trappe, thi Udvalget nærer den Formening, at Anlægget af en kunstig Fiskegang — Fiske-trappe, Fiskevej, Fiskepas — vil have meget større Betydning for Fiskeriets Udvikling end en saadan Abning af en stærk Slusestrøm en Gang om Ugen. Vi mene, at naar der har fundet en betydelig Opstemning Sted, vil Vandet vælte ud i saadanne Masser, at der i Virkeligheden ikke kan finde nogen nævneværdig Indgang af Fisk Sted. Dernæst vil der ved, at der spildes 1, 2, 3 eller saa og saa mange Alens Vandhøjde, gaa en saa stor Kraft bort, at Industriejerne ville